

Han lämnade huset klockan två
Mitt på dagen när ingen alls såg på
Bussen kom, han satte sig rak
På en tom plats längst där bak
Han tittade ut
På barn som lekte, skrattade och försvann

Han fick ett mail, ett namn han aldrig glömt
Han tvekade först, var hon bara någon han drömt
En sommarkväll så ljus och ljum
Visst fanns hon där i samma rum
Han tittade ut
Han såg hon dansade, skrattar och försvann

Han steg av bussen precis före tre
Och gick in på Ebenholtz Café
Bland kanel och sockerlag
Tog han några djupa andetag
Och lät det hända
Solen bländade, skrattade och försvann